

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

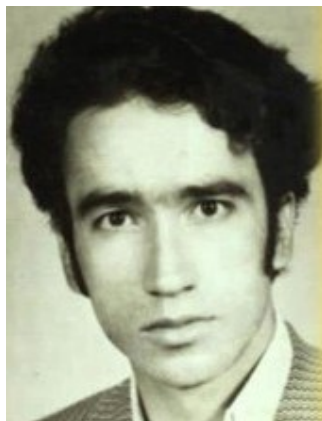
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۱۱ اکتوبر ۲۰۲۱

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

(۳۵)

در ۲۹ جوزای سال ۱۳۵۱ مردی از تبار زحمتکشان، انقلابی نترس و شاعر مبارز در صحن پوهنتون کابل به خون تپید و چشمانش را تا بیکران قله های آزادی برای ابد بست. خون سرخ او محصلان را در سوگ نشاند و شعله نی ها را در پیکار برای از پا درآوردن ارتجاع مذهبی مصمم تر ساخت. درست در همین روز گلبدین جلاد سگ زنجیری امپریالیزم با تفنگچه اش سینه ستیر سیدال سخندان را نشانه گرفت و قلب مالا مال از امید او به رهائی زحمتکشان را از تپیدن باز داشت. بدینگونه کاروان شهدای جنبش کمونیستی افغانستان با اهدای اولین فرزندش در این راه مشعلی افروخت که تا جاودان شعله ور خواهد ماند.

اهداء به «س.س.» (سیدال سخندان)

الا ای رهرو جان بر کف خلق که از ما پیش ترک سر نمودی
که با خون شرافتجوش پاکت ره پیکار ما را تر نمودی

ترا گـویم که کوهستانِ پامیر	سیه پوشید، یکسر در غـم تو
ترا گـویم که رودِ مستِ آمو	زند سر را به سنگ از ماتم تو
ز چشمِ خشمگینِ همـرهانت	زبانهِ می‌کشد هر شعله تا اوج
به قلبِ فردِ فردِ انقلابی	شرنگِ خشم و نفرت میزند موج
تو با انگشتِ خونِ آلودِ مرگت	در اینجا فصلِ نو را باز کردی
نوايِ کهنه دیگـر بی اثر بود	سرودِ دیگـری را ساز کردی
چراغان میکند خونت وطن را	که از هر قطره آن لاله روید*
دلِ افسرده حالان زنده گردد	اگر آن لاله را باری ببوید*
مپنداری که خونت گشت پامال	که هر تک قطره آن، شعله خیز است
غروبِ اخترِ خونینِ عـمرت	طلوعِ آفتابِ رستخیز است
تو میگفتی که من پروانه هستم	سراپا سوختی، آمد یقینم
مرا درسِ فداکاری تودادی	برای تو درودِ آتشینم

۲۹ جوزای ۱۳۵۳ خورشیدی

در کتاب سرود رزم پیام آوران این ابیات روحیه دهنده را از شعر بیرون کرده اند:

چراغان میکند خونت وطن را که از هر قطره آن لاله روید
دلِ افسرده حالان زنده گردد اگر آن لاله را باری ببوید